

STICHTING "KINDERVAKANTIEWERK TILBURG"

Ongewenst gedrag

Procedure voor het vastleggen van wat binnen het kindervakantiewerk wordt verstaan onder ongewenst gedrag en welke stappen kunnen worden genomen om dat te voorkomen, signaleren en/of aan te pakken.

**publicatie: 04-01
uitgave: 5
datum: 16 juni 2015**

STICHTING “KINDERVAKANTIEWERK TILBURG”

Ongewenst gedrag

Inhoud.

Afkortingen.....	2
Inleiding.....	3
Definities.....	3
Stappenplan.....	4
A. Voorkomen en grenzen bepalen.....	4
a. Hulpverlening aan jonge deelnemers.....	4
b. Belonen.....	4
c. Troosten.....	4
d. Straffen.....	5
e. Slapen.....	5
f. Wassen of douchen en omkleden.....	5
B. Signaleren of herkennen.....	5
C. Plan van aanpak.....	5
a. Melding en inventarisatie.....	5
b. Actie ondernemen, als er niets ernstigs aan de hand was.....	6
c. Actie ondernemen bij een redelijk vermoeden.....	6
d. Actie ondernemen, als er vrijwel zeker iets aan de hand was.....	6
e. Dossiervorming.....	6
f. Rehabiliteren.....	7
g. Pers.....	7
Taak van de vertrouwenspersoon.....	7
Nawoord.....	7
Verklaring Omtrent het Gedrag.....	8
Screeningsprofielen;.....	8
Aanvragen;.....	9
Controle en verstrekking;.....	9
Gedragscode vrijwilligers.....	9
Bronnen.....	10
Adressen.....	10
Bijlagen.....	10

Afkortingen.

AMK	Advies- en Meldpunt Kindermishandeling
BVA	Bureau VertrouwensArts
GGD	Gemeentelijke Geneeskundige Dienst
KVW	KinderVakantieWerk
MW	Maatschappelijk Werk
VP	VertrouwensPersoon
WBP	Wet Bescherming Persoonsgegevens
VOG	Verklaring Omtrent het Gedrag

STICHTING “KINDERVAKANTIEWERK TILBURG”

Ongewenst gedrag

Inleiding.

Naar aanleiding van gebeurtenissen in het verleden heeft de stichting Kindervakantiewerk Tilburg i.s.m. een aantal afdelingen een werkgroep gevormd om te komen tot een procedure waarin is vastgelegd wat te doen bij ongewenst gedrag van vrijwilligers en hoe dit te voorkomen.

De procedure die door deze werkgroep in concept is gemaakt werd na verwerking van enkele opmerkingen van afdelingen en vanuit het AMK aan alle afdelingen verstrekt.

Omdat de afdelingen zelfstandig opererend en verantwoordelijk zijn kan de stichting deze procedure niet voorschrijven, maar mede gezien de verantwoordelijkheden van de afdelingen in het kader van het wetboek van strafrecht (zie het hoofdstuk “grenzen bepalen”) en de Arbo-wet, waarin is voorgeschreven dat de veiligheid van deelnemers gewaarborgd moet zijn, geeft de stichting een dringend advies aan de afdelingen om deze procedure binnen de eigen groep ook toe te passen.

Deze procedure geeft handvaten wat te doen in bepaalde situaties en werkt tevens preventief als ‘nieuwe’ vrijwilligers weten dat er binnen het kindervakantiewerk een actief beleid wordt gevoerd om ongewenst gedrag tegen te gaan.

Definities.

Voor alle gevallen waarbij in deze procedure wordt gesproken over de mannelijke persoonsvorm kan tevens de vrouwelijke persoonsvorm gelezen worden.

Stichting.

De stichting Kindervakantiewerk Tilburg.

Afdeling(en).

Een of meer van de zelfstandig opererende afdelingen van het kindervakantiewerk in Tilburg.

Bestuur.

Het dagelijkse bestuur van de stichting, maar ook het bestuur van een der afdelingen. Indien de organisatiestructuur van een afdeling zodanig is dat geen bestuur aanwezig is, dan wordt daaronder verstaan de kadergroep, stuurgroep, commissie, hoofdleiding of anderen welke verantwoordelijk zijn voor de leiding van de betreffende afdeling.

Vrijwilligers.

De personen die de uiteindelijke verantwoording hebben over een groep deelnemers aan het kindervakantiewerk, dan wel op een andere manier bij de organisatie van een activiteit betrokken zijn.

Ongewenst gedrag.

Handelingen of praktijken die achterstelling tot gevolg hebben op grond van etniciteit, ras, geloof, levensovertuiging, sekse, seksuele voorkeur, culturele achtergrond, milieu, leeftijd en fysieke verschijning; met andere woorden discriminatie.

Intimidatie, inbegrepen seksuele intimidatie en geweld.

Seksuele intimidatie is ongewenste seksueel getinte aandacht binnen of in samenhang met de activiteiten die tot uiting komt in verbaal, fysiek of non-verbaal gedrag. Dit gedrag wordt door degene die het ondergaat ervaren als ongewenst en onplezierig.

Ongewenst gedrag kan zowel opzettelijk als onopzettelijk zijn.

Er wordt daarbij geen onderscheid gemaakt indien ongewenst gedrag plaatsvindt tussen vrijwilligers en deelnemers, tussen bestuur en vrijwilligers en tussen vrijwilligers of deelnemers onderling.

Voor het eerste deel – discriminatie – kan worden volstaan met de opmerking dat dit binnen het kindervakantiewerk niet wordt geaccepteerd en dat de betreffende persoon, na een eerste waarschuwing, niet meer als vrijwilliger binnen de organisatie welkom is. De procedure zoals hieronder beschreven heeft dus alleen betrekking op intimidatie.

Vertrouwenspersoon.

De door het bestuur van de stichting dan wel door de afdeling aangewezen of benoemde functionaris of functionarissen tot opvang en ondersteuning van de betrokken personen.

Stappenplan.

A. Voorkomen en grenzen bepalen.

In Nederland wordt in het wetboek van strafrecht aangegeven waar de grens met betrekking tot ongewenste intimiteiten ligt; “Schennis van de eerbaarheid op een openbare plaats” (art. 239) en “Plegen van seksuele handelingen met een minderjarige beneden 18 jaar, die als kind, pleeg- of stiefkind, leerling of ondergeschikte of anderszins aan zijn zorg, opleiding of waakzaamheid is toevertrouwd” (art. 249).

Als het gaat om intimiteit koesteren kinderen verwachtingen. Ze springen op je nek of komen tegen je aan zitten. Ze willen troost als ze verdriet hebben en door te stoeien heb je veel lol. Dat is lijfelijk en dat gaat niet zonder elkaar aan te raken. Ook wil een kind vaak vertellen waar het mee zit. Tegen een vertrouwd persoon zeggen wat je dwars zit en weten dat die daar integer mee omgaat, is ook een vorm van intimiteit maar dan op geestelijk vlak. Dat kan alleen als er een basis van vertrouwen is. Kinderen zijn er niet mee gebaat als alles wat met intimiteit te maken heeft verdacht gemaakt wordt. Intimiteit is alleen nodig voor zover dat in het belang van het kind is.

Vooraf de vrijwilligers informeren door bij het eerste gesprek met kandidaat vrijwilligers deze procedure ter sprake te brengen en duidelijk aan te geven welk gedrag binnen het kindervakantiewerk niet wordt getolereerd. Eventueel een VOG laten overleggen of aanvragen.

Als er binnen de afdeling een reglement, handboek, handleiding, website, of iets dergelijks voor de vrijwilligers aanwezig is, hierin een verwijzing opnemen naar deze procedure of eventueel een korte samenvatting daarvan opnemen.

Aangeven (bijvoorbeeld tijdens een bijeenkomst met vrijwilligers) wie de vertrouwenspersoon is, wat zijn taken zijn en dat de vrijwilligers daarbij terecht kunnen als zij merken dat er wat niet in orde is.

Vooraf de ouders of verzorgers informeren door in het informatieboekje of op het inschrijfformulier te melden dat binnen het kindervakantiewerk een actief beleid wordt gevoerd om de veiligheid van de deelnemers te waarborgen en ongewenste intimiteiten tegen te gaan en dat voor eventuele nadere informatie contact kan worden opgenomen met de vertrouwenspersoon.

In elke situatie op een adequate manier handelen en altijd erg zorgvuldig omgaan met hetgeen wordt waargenomen. Denk eraan dat het erg moeilijk is om een valse beschuldiging weer ongedaan te maken; er zijn alleen verliezers.

Zoveel mogelijk proberen een op een situaties tegen te gaan, zal voor een groot gedeelte eventuele problemen kunnen voorkomen. Ook moeten onderlinge afspraken gemaakt worden met de vrijwilligers over de wel- en niet toelaatbare zaken en hierop moet ook worden toegezien (sociale controle).

In veel gevallen zal een deelnemer zelf al aangeven of een bepaalde handeling wel of niet gewenst is en dat moet ook altijd geaccepteerd worden. Aandachtspunten hierbij zijn hulpverlening aan jonge deelnemertjes, belonen, troosten, straffen en omkleden. Voor kampen en/of overnachtingen is ook aandacht nodig bij het slapen en het wassen of douchen.

Er moet rekening mee worden gehouden dat de grenzen voor wel- of niet toelaatbaar voor allochtonen anders kunnen liggen dan voor Nederlandse deelnemers.

a. Hulpverlening aan jonge deelnemertjes.

Jongere deelnemers moeten nog wel eens geholpen worden met het naar toilet gaan en/of omkleden (bijvoorbeeld bij zwemprogramma's). Hetzelfde kan ook gelden voor oudere geestelijk gehandicapte deelnemers. Als de deelnemer zelf vraagt om te helpen doe dat dan gerust, maar voorkom ook daarbij zoveel mogelijk een op een situaties, bijvoorbeeld door de toiletdeur open te laten, of blijf buiten de toiletruimte of het kleedhokje wachten (in het bos afstand bewaren door bijvoorbeeld op het pad te wachten). In veel gevallen is het ook beter om vrouwelijke vrijwilligers te laten helpen bij het naar toilet gaan (moederfiguur).

b. Belonen.

Belonen door een 'aai over de bol' of een knuffel beperken tot de jongste deelnemers. Voor ouderen kan dat beter door ze positief te benaderen.

c. Troosten.

Oudere kinderen (vanaf ongeveer 7 jaar) als troost niet meer op de schoot nemen, maar bijvoorbeeld er naast of tegenover gaan zitten. Bij oudere deelnemers of tussen vrijwilligers onderling ook opletten met stoeien.

d. Straffen.

Hierbij is lijfelijk contact nooit nodig. Er zijn voldoende alternatieven.

e. Slapen.

Leiding en deelnemers slapen in gescheiden bedden of slaapzakken, maar het kan voorkomen dat bijvoorbeeld een van de kinderen heimwee heeft en dan vraagt of een van de vrijwilligers bij hem komt liggen. Ook in dat geval is het beter niet alleen met het kind te zijn en het voor extra aandacht en troost mee te nemen naar de “leidersruimte” waar ook andere vrijwilligers zijn.

f. Wassen of douchen en omkleden.

Op een kamp zijn veelal geen aparte douchehokjes, maar een soort douchezaal. Hierbij zal snel besloten worden dat jongens en meisjes gescheiden gaan en uiteraard niet samen met de vrijwilligers. Er moet echter ook rekening mee worden gehouden dat niet alle kinderen eraan gewend zijn dat de badruimte thuis open is en het met elkaar onder de douche gaan een gevoel van schaamte kan oproepen. Houd er in elk geval rekening mee dat er nooit dwang achter mag zitten en dat het de taak is van de ouders en niet van het kindervakantiewerk om de kinderen op te voeden op het gebied van intimiteit.

Hetzelfde geldt ook voor het omkleden op bijvoorbeeld zwembaden. In veel gevallen wordt daarbij gekozen voor een groepskleedruimte. Het is verstandig om hierbij de wat oudere deelnemers (met namen de meisjes) de mogelijkheid te bieden gebruik te maken van een kleedhokje. Ook de vrijwilligers kleden zich niet om in de aanwezigheid van deelnemers.

B. Signaleren of herkennen.

Het signaal kan ons op verschillende manieren bereiken, en wel van een deelnemer, van een andere vrijwilliger, van een ouder of van derden.

Dat kan bijvoorbeeld doordat de deelnemer of vrijwilliger (al dan niet terecht) een vrijwilliger beschuldigt, iemand merkt dat een vrijwilliger over de grens gaat of dat een deelnemer laat merken dat er in de thuissituatie iets mis is. In dat laatste geval kunnen we niet veel meer doen dan een externe deskundige inschakelen (AMK), omdat we maar gedurende een korte periode van het jaar (max. 2 weken) daadwerkelijk activiteiten organiseren.

Herkennen is een stuk moeilijker omdat de deelnemer in veel gevallen niet openlijk zal aangeven dat er wat gebeurd is. Mogelijke aanwijzingen **kunnen** zijn;

- angstreactions voor lichamenlijk contact in het algemeen en schrikreactions bij aanraken,
- weinig of geen spontaan bewegingsspel,
- boosheid op of schaamte voor het eigen lichaam,
- angst voor omkleden,
- oververmoeidheid,
- veranderende eetproblemen,
- plotselinge verandering in gedrag (overdreven aandacht vragen, of juist erg teruggetrokken worden) of vriendschappen,
- vrijwel niet te betrekken bij de activiteiten,
- schrik hebben om samen met iemand te zijn.

C. Plan van aanpak.

a Melding en inventarisatie.

Als het signaal van een deelnemer komt dan heeft de opvang en steun aan de deelnemer de eerste aandacht. Degene aan wie de deelnemer het signaal geeft mag niet beloven dat hij het aan niemand zal doorvertellen, maar verzeker hem dat jij gaat zoeken naar een oplossing en dat het daarvoor wel nodig is om er met anderen over te praten. Degene die van het kind de melding krijgt moet dat doorgeven aan de vertrouwenspersoon. In de andere gevallen (melding van ouders, andere vrijwilliger of derden) moet de melding direct bij de vertrouwenspersoon binnen komen.

De vertrouwenspersoon gaat als eerste inventariseren wat er precies gebeurd is, bijvoorbeeld door de deelnemer onopvallend te observeren of door de beide partijen afzonderlijk hun verhaal te laten doen. Ook daarbij is het aan te raden een op een situatie te voorkomen door de gesprekken niet alleen te voeren maar samen met een andere vertrouwenspersoon of iemand anders (iemand met voldoende ervaring).

Het resultaat van deze inventarisatie kan zijn dat er niets ernstigs aan de hand was, dat er een redelijk vermoeden bestaat of dat er vrijwel zeker sprake is van ongewenst gedrag.

b *Actie ondernemen, als er niets ernstigs aan de hand was.*

Ook als blijkt dat er niets ernstigs aan de hand was, is het belangrijk een goede afsluiting aan het gebeure te geven. Zorg ervoor dat geen van de betrokken partijen met een slecht gevoel blijft zitten. Hoe dit precies moet gebeuren hangt van de situatie af, maar het zou bijvoorbeeld via een persoonlijk gesprek tussen de betrokken personen en de vertrouwenspersoon kunnen gebeuren.

c *Actie ondernemen bij een redelijk vermoeden.*

De vertrouwenspersoon gaat samen met slachtoffers en/of klagers na wat gebeurd is (in kaart brengen) en wat de mogelijkheden zijn voor verdere stappen en kan ook helpen bij het indienen van een klacht bij de bevoegde instantie (via het AMK). Tevens kan hij stappen ondernemen om het ongewenste gedrag te stoppen en/of herhaling te voorkomen. In alle gevallen moet het slachtoffer het gevoel krijgen veilig te zijn. Die zekerheid is het uitgangspunt van verder handelen.

Confronteer de vermoedelijke dader met wat er boven water gekomen is. Het kan een misvatting zijn en dan zal de veiligheid en rust hersteld moeten worden. Bij het nemen van verdere stappen doe je dat niet achter de rug van de persoon om, maar je brengt hem op de hoogte van de te nemen stappen.

In elk geval de betrokkenen niet meer samen laten komen en afhankelijk van de ernst van de zaak de vermoedelijke dader uitsluiten van verdere deelname. Als een vrijwilliger of deelnemer bij een reëel vermoeden wordt uitgesloten van verdere deelname, dan moet dat aan de vrijwilligers worden doorgegeven zonder in detail te gaan, bijvoorbeeld door aan te geven dat er iets is voorgevallen dat niet toelaatbaar is en dat de betreffende persoon 'x' niet meer mee zal doen.

Ga bij een vermoeden niet zelf en in geen geval alleen de zaak verder afhandelen (de tijd waarin de activiteiten plaatsvinden, maximaal 14 dagen, is daarvoor ook veel te kort). Je werkt met mensen die in veel gevallen elkaar goed kennen, vrienden of familie van elkaar zijn. Laat je daarom adviseren door het AMK. De vertrouwenspersoon overlegt met het AMK of, en zo ja welke stappen verder ondernomen moeten worden en wordt door het AMK op de hoogte gehouden van het verdere verloop. Ook over het (eventueel) inlichten van de ouders of verzorgers overleg je met het AMK.

In alle gevallen een 'heksenjacht' voorkomen en waken voor valse beschuldigingen.

d *Actie ondernemen, als er vrijwel zeker iets aan de hand was.*

Hiervoor geldt hetzelfde als bij stap 2b, alleen zal nu de vermoedelijke dader in elk geval worden geschorst.

Om te voorkomen dat de betreffende persoon bij een andere afdeling binnen het KVV opnieuw zal proberen als vrijwilliger mee te gaan werken wordt de vertrouwenspersoon van de stichting geïnformeerd, waarbij rekening moet worden gehouden met de privacy wetgeving (WBP). Dat die informatie wordt doorgegeven moet ook aan de betreffende persoon worden gemeld. Ook na verloop van tijd kan deze persoon niet meer opnieuw worden toegelaten, tenzij de beschuldiging onterecht bleek te zijn (rehabiliteren).

e *Dossiervorming.*

Mensen zijn geëmotioneerd en zaken volgen elkaar snel op. Het bijhouden van een dagboek vanaf het moment van melding kan de vertrouwenspersoon ondersteunen in het op een rij houden van het een en ander. Zeker als de melding een aangifte tot gevolg heeft zal het juist weergeven van de feiten ook na verloop van tijd belangrijk zijn. Alle informatie wordt strikt vertrouwelijk behandeld. Om dat te waarborgen wordt uiterlijk 2 jaar na het afsluiten van het plan van aanpak de informatie in het dossier die verwijst naar het slachtoffer vernietigd.

STICHTING “KINDERVAKANTIEWERK TILBURG”

Ongewenst gedrag

f Rehabiliteren.

Als iemand onterecht is beschuldigd is het erg moeilijk om dat weer ongedaan te maken. Daarom is het erg belangrijk alle zorgvuldigheid in acht te nemen bij de behandeling van dit soort aangelegenheden.

Blijkt achteraf toch dat iemand ten onrechte is beschuldigd, dan moet ook alles in het werk worden gesteld om deze persoon weer te rehabiliteren. Alle betrokken partijen moeten hiervan op de hoogte worden gebracht en zeker het bestuur van de afdeling moet duidelijk laten merken dat ze ‘achter’ deze persoon staan - geef een positief voorbeeld.

g. Pers.

De kans bestaat dat de pers op wat voor manier dan ook lucht krijgt van het vermoeden van ongewenst gedrag. Probeer onderling zoveel als mogelijk overeenstemming te hebben over de handelswijze. Alleen de vertrouwenspersoon heeft contact met de pers. Geef alleen feiten, loop niet op de zaak vooruit en geef in geen geval uitspraak over wie er eventueel schuld heeft. Ook de discretie van de vermoedelijke dader moet je waarborgen. Leg er de nadruk op dat de zaak serieus genomen wordt en dat de veiligheid van de deelnemers uitgangspunt van handelen zijn.

Taak van de vertrouwenspersoon.

In elke afdeling en binnen de stichting moet minimaal een vertrouwenspersoon aangesteld worden. Voor grotere afdelingen meer dan een. Zij fungeren in voorkomende gevallen als aanspreekpunt tussen alle betrokken partijen.

Een vertrouwenspersoon is geen advocaat voor de plegers of slachtoffers van ongewenst gedrag en zij spelen ook niet de rol van politieagent, rechter of therapeut. Wel bieden hij een luisterend oor en gaat na of bemiddeling is gewenst door een deskundige organisatie, zoals het AMK.

Indien gewenst kan overleg plaatsvinden tussen de vertrouwenspersoon van de betreffende afdeling en de vertrouwenspersoon van de stichting. Deze laatste kan indien noodzakelijk de vertrouwenspersonen van de andere afdelingen inlichten.

Het kindervakantiewerk is vrijwilligerswerk en er zijn vrijwel geen beroepskrachten bij betrokken. Toch is het goed uitvoeren van de taak van de vertrouwenspersoon niet iets wat je er zomaar even bijdoet. Als er binnen een afdeling onvoldoende deskundigheid aanwezig is kan daar middels scholing invulling aan worden gegeven. Uiteraard moet die deskundigheid ook na verloop van tijd nog aanwezig zijn en dus 'op pijl worden gehouden'. Informatie over (bij)scholing voor vertrouwenspersonen kan worden verkregen bij diverse instanties, zoals het AMK.

Omdat niet alle afdelingen dezelfde organisatiestructuur hebben is het onmogelijk een universele taakomschrijving of profielschets te geven voor de vertrouwenspersoon. Op een bijlage is daarom een voorbeeld gegeven van een profielschets, welke de afdelingen kunnen gebruiken als model of handreiking.

Nawoord.

Ongewenst gedrag en in het bijzonder ongewenste intimiteiten is een moeilijk en gevoelig onderwerp. Het roept afschuw en weerstand op. Deze procedure helpt te handelen in een situatie waar een vermoeden bestaat. Het klinkt misschien wat kil, maar als je je alleen door emoties laat leiden kom je er niet uit. Het is belangrijk om in een emotioneel beladen situatie zorgvuldig met alle betrokkenen te kunnen blijven omgaan.

STICHTING "KINDERVAKANTIEWERK TILBURG"

Ongewenst gedrag

Verklaring Omtrent het Gedrag.

Eventueel kan aan nieuwe leiding een VOG worden gevraagd. Een VOG wordt alleen afgegeven voor het doel waarvoor het is aangevraagd en geeft dus geen waterdichte garantie.

De dienst justis van het Ministerie van Veiligheid en Justitie beoordeelt aan de hand van een screeningsprofiel of strafbare feiten een belemmering (kunnen) vormen voor de afgifte van de VOG. Er zijn screeningsprofielen ontwikkeld voor specifieke doelgroepen en een aantal algemene profielen. Voor vrijwilligers bij o.a. het Kindervakantiewerk zijn geen specifieke profielen van toepassing. Deze vallen onder het algemene profiel voor het risicogebied "personen".

Screeningsprofielen;

Er zijn 8 algemene profielen, waarvan enkele een sub-profiel kennen.

01 Informatie

- 11 Bevoegdheid hebben tot het raadplegen en/of bewerken van systemen
- 12 Met gevoelige/vertrouwelijke informatie omgaan
- 13 Kennis dragen van veiligheidssystemen, controlemechanismen en verificatieprocessen

02 Geld

- 21 Met contante en/of girale gelden en/of (digitale) waardepapieren omgaan
- 22 Budgetbevoegdheid hebben

03 Goederen

- 36 Het bewaken van productieprocessen
- 37 Het beschikken over goederen
- 38 Het voorhanden hebben van stoffen, objecten en voorwerpen e.d., die bij oneigenlijk of onjuist gebruik, een risico vormen voor mens (en dier)

04 Diensten

- 41 Het verlenen van diensten (advies, beveiliging, schoonmaak, catering, onderhoud, etc.)
- 43 Het verlenen van diensten in de persoonlijke leefomgeving

05 Zakelijke transacties

- 53 Beslissen over offertes (het voeren van onderhandelingen en het afsluiten van contracten) en het doen van aanbestedingen

06 Proces

- 61 Het onderhouden/ombouwen/bedienen van (productie)machines en/of apparaten, voertuigen en/of luchtvaartuigen
- 62 (Rijdend) vervoer waarbij goederen, producten, post en pakketten worden getransporteerd en/of bezorgd, anders dan het intern transport binnen een bedrijf
- 63 (Rijdend) vervoer waarbij personen worden vervoerd

07 Aansturen organisatie

- 71 Personen die vanuit hun functie mensen en/of een organisatie (of een deel daarvan) aansturen

08 Personen

- 84 Belast zijn met de zorg voor minderjarigen
- 85 Belast zijn met de zorg voor (hulpbehoevende) personen, zoals ouderen en gehandicapten

Voor vrijwilligers bij o.a. het Kindervakantiewerk is het algemene profiel 08 (84) "personen" altijd van toepassing en verplicht. De overige profielen zijn mogelijk deels van toepassing voor bestuursleden. bijvoorbeeld;

- 12 voor vertrouwenspersonen
- 21/22 voor de penningmeester
- 71 overige bestuursleden, hoofdleiding, etc.

STICHTING “KINDERVAKANTIEWERK TILBURG”

Ongewenst gedrag

Aanvragen;

Vanaf 2015 kunnen vrijwilligersorganisaties voor hun vrijwilligers gratis een VOG aanvragen. Voorwaarde is dan wel dat de organisatie voldoet aan de door het ministerie gestelde eisen en beschikt over een eHerkenning. Een eHerkenning is te vergelijken met een DigiD, maar dan voor organisaties. Voor het aanvragen van een VOG is niveau EH1 voldoende en bij verschillende organisaties gratis aan te vragen.

Het aanmelden van de organisatie kan via het NOV, "Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk", die beoordeelt of de organisatie voldoet aan de voorwaarden en daarna de aanmelding doorstuurt naar het ministerie.

De voorwaarden zijn in grote lijnen;

- De organisatie staat ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel.
- De organisatie bestaat voor minimaal 70 procent uit vrijwilligers en is een echte vrijwilligersorganisatie (heeft geen winstoogmerk). Onder meer uitgezonderd van de Regeling Gratis VOG zijn: scholen, BSO, TSO en peuterspeelzalen en organisaties met een winstoogmerk.
- Vrijwilligers binnen de organisaties werken met minderjarigen en/of mensen met een verstandelijke beperking.
- De organisatie kan aantonen dat er een preventief beleid is om seksueel grensoverschrijdend gedrag te voorkomen. Dit kan variëren van het hebben van vertrouwens(contact)personen tot een goed aannemebeleid voor vrijwilligers. U moet óf een link kunnen plaatsen naar informatie op uw website óf een document uploaden óf uw beleid kunnen omschrijven.

Na goedkeuring door het ministerie kan de organisatie met de eHerkenning inloggen en voor de vrijwilligers een VOG aanvragen.

De vrijwilliger(s) moeten daarvoor beschikken over een e-mail adres en een DigiD en woonachtig zijn in Nederland. Als de vrijwilliger niet in Nederland woont of staat ingeschreven in het register "niet ingezetenen" dan is een gratis elektronische aanvraag niet mogelijk en moet de aanvraag rechtstreeks bij de dienst Justis worden ingediend.

Voor de aanvraag is de juiste naam en voorletters, geboortedatum en e-mailadres van de betreffende vrijwilliger nodig.

Controle en verstrekking;

De dienst Justis onderzoekt of de persoon geen strafbare gedragingen op zijn of haar naam heeft staan. Als wel sprake is van strafbare gedragingen, wordt gekeken of deze relevant zijn voor het doel waarvoor de verklaring is aangevraagd. Binnen vier weken is bekend of de VOG wordt toegekend.

Gedragscode vrijwilligers.

Omdat het steeds opnieuw aanvragen van een VOG voor alle vrijwilligers binnen het kindervakantiewerk zeker voor afdelingen met veel vrijwilligers nogal wat administratie met zich meebrengt is op verzoek van een van de afdelingen door de stichting een 'model gedragscode vrijwilligers' gemaakt. Als alternatief voor een VOG kan deze binnen de afdelingen worden gebruikt. Door deze gedragscode door de vrijwilligers te laten ondertekenen kan de afdeling beter aantonen dat zij alles in het werk stellen om ongewenst gedrag binnen het kindervakantiewerk tegen te gaan. Bij twijfel is het echter aan te raden om alsnog een VOG aan te vragen, waarbij dan wel rekening moet worden gehouden met een periode van enkele weken tussen de aanvraag en de verstrekking.

STICHTING “KINDERVAKANTIEWERK TILBURG”

Ongewenst gedrag

Bronnen.

Bij het samenstellen van deze procedure is ondermeer gebruik gemaakt van de volgende bronnen;

- Kader voor de richtlijn bij een vermoeden van seksueel misbruik, door Pauline Verheule, mei 1998, een uitgave van Verenigde Jeugdclubs Limburg.
- Moduul “intimiteiten” uit de reeks Bestuurswerk binnen scouting, door Marcel Rözer en Els Verweij, 1997, een uitgave van Scouting Nederland.
- Seksueel misbruik en seksuele intimidatie in het onderwijs; meld- en aangifteplicht, oktober 1999, een uitgave van Ministerie van onderwijs en wetenschappen.
- www.seksueelgeweld.nl
- Gedragsregels ter preventie van seksuele intimidatie in de sport, een uitgave van NOC-NSF.
- Protocol kindermishandeling voor beroepskrachten die werken met kinderen van 0-12 jaar, door Anja Dijkhuis en Ingrid Leeuwenburgh, een uitgave van de afdeling PR & Voorlichting van AMK Noord Holland en AMK Amsterdam.
- Rapport “In veilige handen – voorkom seksueel misbruik minderjarigen in het vrijwilligerswerk”, een uitgave van NOV, Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk.
- Voorbeeld gedragscode “preventie seksueel misbruik vrijwillig jeugdwerk”, een onderdeel uit het bovengenoemde rapport.

Adressen.

Advies- en Meldpunt Kindermishandeling West- en Midden Brabant

Postbus 3369

4800 DJ Breda

telefoon: 076 - 514 63 23 (09.00-15.00 uur)

0900 - 123 1230 (24h voor noodgevallen)

telefax: 076 - 520 49 45

Maatschappelijk Werk (IMW)

Korvelplein 213

5025 JX Tilburg

telefoon: 013 - 595 2710

Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk (NOV)

Maliebaan 71G

3581 CG Utrecht

telefoon: 030 - 230 7195

e-mail: gratisvog@nov.nl

Ministerie van Veiligheid en Justitie - Dienst Justis

Postbus 20300

2500 EH Den Haag

telefoon: 088 - 998 22 00

Bijlagen.

Bij deze publicatie behoren de volgende bijlagen;

- Voorbeeld profielschets vertrouwenspersoon.
- Voorbeeld van een VOG.
- Model gedragscode vrijwilligers, met toelichting.
- Procedure aanvraag VOG via de vrijwilligersorganisatie.